

Vlaams
Parlement

vergadering **C264 – LAN18**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 8 juni 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over zorgboerderijen - 2289 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over legghuisvesting - 2293 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de melkveehouderij - 2294 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Patricia De Waele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het respecteren van de politieke neutraliteit bij organisaties die met overheidsgeld gefinancierd worden - 2372 (2010-2011)	10

■

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over zorgboerderijen - 2289 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Voorzitter, minister-president, collega, zorgboerderijen komen hier in de commissie wel vaker aan bod, heb ik gezien in de verslagen. Dat is logisch, want het concept kent een sterke opmars. Ik hoef het niet toe te lichten. Het is wel duidelijk dat zorgboerderijen voor de mensen die eraan deelnemen, een waardig alternatief zijn. Dat zijn mensen met een handicap of een psychiatrische problematiek, jongeren in moeilijke situaties enzovoort.

De zorgboerderijen zijn momenteel ingeschreven in de Vlaamse decreetgeving en de randvoorwaarden zijn bekend, maar ze zijn niet als zorgvorm erkend. Dit is mijns inziens net de sterkte van het concept. Het is een flexibele manier van werken. De zorgboer is en blijft in de eerste plaats een landbouwer of tuinder en is geen hulpverlener. Dat erkennen en werken met kwaliteitshandboeken, opleidingsvereisten en organisatievoorwaarden, zou afbreuk doen aan het systeem. Het is een zorgvorm die heel wat flexibiliteit vraagt en krijgt. De opvang is in elk situatie anders.

De zorgboeren kunnen rekenen op een financiële tegemoetkoming van de Vlaamse overheid. Dat geld wordt gezien als een compensatie voor de tijd die zij of leden van hun gezin investeren in de begeleiding van de mensen. Dat bedraagt maximaal 40 euro per dag, ongeacht het aantal mensen dat ze opvangen op de boerderij. Het werkt heel eenvoudig: ze houden dagelijks een registratieformulier bij en leveren dat aan het begin van elk kwartaal in bij het departement.

Bij enkele werkbezoeken bij Limburgse zorgboeren bleek dat er een achterstand bestaat in de uitbetaling van de subsidies. Dat zou te wijten zijn aan een tekort in de budgetten in het begrotingsjaar 2010. Het is belangrijk om ervoor te zorgen dat de zorgboerderijen niet het slachtoffer worden van hun eigen succes.

Minister-president, is er al meer geweten over de link met het concept Flanders' Care en is dat een te volgen piste? Wat is de gemiddelde uitbetalingstermijn op dit moment en bestaan er sterke verschillen tussen de provincies? Is er inderdaad sprake van een betalingsachterstand en hoeveel bedraagt die? Werden er bij de begrotingscontrole 2010 bijkomende middelen vrijgemaakt om de achterstand in te halen? Wordt ervoor gezorgd dat het probleem dit jaar niet langer voorkomt? Welke beleidsinitiatieven plant u op korte termijn voor de zorgboeren?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Jans, het is juist dat de zorgboerderijen hier in de commissie al verschillende keren aan bod zijn gekomen. Zowel door de meerderheid als de oppositie is dat altijd heel positief gedeut, wat ik erg apprecieer. Zelfs op Europees niveau krijgen we veel respect voor dit initiatief. Nog niet zo lang geleden hebben we de vijfhonderdste zorgboerderij geopend. Dat toont aan dat het ook bij de landbouwers een groot succes kent.

U vraagt naar aansluiting bij Flanders' Care. Mijn administratie heeft in de loop van vorig jaar inderdaad gepolst naar mogelijke aansluiting bij dit initiatief. Ikzelf en mijn administratie zijn ervan overtuigd dat het interessant geweest zou zijn om mogelijke nieuwe ontwikkelingen en innovaties inzake zorgboerderijen te laten aansluiten bij het concept Flanders' Care. Zo antwoord ik eigenlijk al op uw vraag.

De laatste jaren is duidelijk gebleken dat, onder meer via zorgboerderijen, landbouw en zorg partnerschappen kunnen aangaan met positieve effecten voor beide. Verdere partnerschappen naast de subsidiemaatregel voor zorgboerderijen moeten dan ook alle kansen krijgen om zich te ontplooiën in Vlaanderen. Door aan te haken aan het concept van Flanders' Care zouden deze partnerschappen een kans kunnen krijgen. Maar – en nu komt het – uit nader onderzoek van de minister voor Welzijn bleek dat de zorgboerderijen moeilijk in het concept van Flanders' Care op te nemen zijn. Misschien kunt u bij hem nog eens aandringen, om dat alsnog te herbekijken.

U vraagt verder hoeveel de gemiddelde uitbetalingstermijn bedraagt. Landbouwers kunnen een registratieformulier indienen na het einde van elk kwartaal. Registratieformulieren die na het afsluiten toegestuurd worden, worden bij de volgende kwartaalbetaling meegenomen. Na de verwerking van de registratieformulieren en het uitvoeren van de vereiste administratieve controles, conform het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005, wordt een ministerieel besluit opgemaakt met het oog op de vastlegging van de benodigde middelen op de begroting.

Na ondertekening van dit besluit worden de nodige administratieve procedures opgestart om over te gaan tot de vastlegging en tot de uitbetaling van de subsidie aan het Vlaams Betaalorgaan. Het Vlaams Betaalorgaan stort deze middelen verder door naar de landbouwer. Alle betalingen worden gelijktijdig uitgevoerd. De betalingsdatum is dus voor alle landbouwers gelijk. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende provincies. Ik vermeld dit omdat u even sprak over de provincie Limburg, een provincie die ons allen dierbaar is.

De doorlooptijd van de betalingsprocedure is sinds het eerste kwartaal van 2009 ten opzichte van het derde kwartaal van 2010 gedaald van 226 dagen tot ongeveer 60 dagen. De uitbetalingstermijn is afhankelijk van een heel aantal administratieve stappen die moeten worden gezet van bij de vastlegging tot aan de uitbetaling. Er is een duidelijke dalende trend in de doorlooptijd waar te nemen. Dit is onder meer het gevolg van de automatisering van het betalingsproces waarbij de vastlegging en de uitbetaling geïntegreerd gebeuren.

Op uw vraag of er in de realiteit betalingsachterstand is, is het antwoord neen. Er is geen betalingsachterstand, maar er blijft wel een zekere doorlooptijd bestaan waardoor bij de landbouwers de perceptie zou kunnen ontstaan dat de betalingen op zich laten wachten. Dit is echter het gevolg van het proces van administratieve controle en de betalingsprocedure die de nodige tijd in beslag neemt. Een verdere versnelling hierin is slechts minimaal mogelijk door een doorgedreven optimalisatie van alle stappen in het proces.

Er wordt naar gestreefd om jaarlijks het benodigde budget in te schatten op basis van de betaalde bedragen van het voorgaande jaar, daarbij rekening houdend met de evoluties in het aantal zorglandbouwers en het aantal zorgboerderijovereenkomsten. Deze aantallen zijn de laatste jaren sterk gestegen, ik heb al gezegd dat ik onlangs de vijfhonderdste zorgboerderij plechtig heb geopend. Vorig jaar was er een hoger budget vereist dan waarin was voorzien in de begroting. Dit is voor het grootste gedeelte aangepast door de begrotingscontrole 2010. Bij de betaling in het najaar van 2010 bleek echter nog in onvoldoende bijkomende middelen voorzien te zijn. In de begroting 2011 is het budget voor zorgboerderijen nogmaals met 180.000 euro opgetrokken, zodat het totaalbudget momenteel 1.181.000 euro bedraagt.

U weet dat de zorgboerderijen een essentieel onderdeel van mijn beleid zijn. De vijfhonderdste zorgboerderij is daar een mooi voorbeeld van. Op dat vlak zijn we een absolute koploper in Europa. Ik herhaal dat ik ervoor zal blijven ijveren om op Europees niveau een effectieve erkenning te krijgen voor zorgtaken die op land- en tuinbouwbedrijven uitgeoefend worden. Om de doorlooptijd van de betaling en de dossierbehandeling in het algemeen nog verder te optimaliseren wordt onderzocht om de dossierbehandeling via een e-lokettoepassing te ontsluiten naar de landbouwers. Op die manier zouden overeenkomsten

sneller kunnen worden opgemaakt en verwerkt en kunnen de registraties van de zorgactiviteiten online gebeuren.

Mevrouw Jans, dit was nogmaals wat bijkomende informatie over de zorgboerderijen. Het moet u positief stemmen dat er geen sprake is van betalingsachterstand, maar dat de doorlooptijd en de controles een zeker aantal dagen vereisen. Met het e-loket proberen we om daar nog een paar dagen van af te knibbelen om de vergoeding zo snel mogelijk bij de land- of tuinbouwer te krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Minister-president, ik dank u. U hebt zich heel positief uitgesproken over zorgboerderijen alsook over de provincie Limburg. Ik kreeg daarnaast nog duidelijke antwoorden op mijn vragen, ik ben dus een heel tevreden bezoeker van deze commissie.

De heer Jos De Meyer: En er is ook een boodschap voor de minister van Welzijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over leghenhuivering - 2293 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister-president, collega's, de Europese Leghennenrichtlijn, die eind 2005 in ons land werd omgezet in een koninklijk besluit, bepaalt dat tegen 1 januari 2012 alle leghennen in een verrijkte kooi of in een alternatief systeem moeten worden gehuisvest. Voor België en de meeste andere Europese lidstaten blijkt de tijdslijn te nauw bemeten te zijn.

Sinds 2004 is het aantal leghennenbedrijven sterk gedaald. Het aantal stallen is gelijk gebleven door een aantal bedrijfsuitbreidingen. Halfweg dit jaar zal om en bij 60 procent van de Belgische leghennenbedrijven de dieren huisvesten conform de Europese richtlijn die klassieke kooien verbiedt vanaf 2012. Zowat 130 leghennenbedrijven zullen hun huisvesting nog moeten aanpassen na half 2011. 23 ervan hebben al uitgewerkte plannen voor een omschakeling. De overige 107 hebben nog geen concrete plannen of ze zijn plannen aan het maken of denken eraan om te stoppen. Vermoedelijk zal meer dan de helft van deze bedrijven toch nog overwegen om het bedrijf toekomstgericht om te schakelen.

Minister-president, ziet u een mogelijkheid om rekening te houden met het grote aantal bedrijven dat nog niet is omgeschakeld? Ziet u een mogelijkheid om een overgangsperiode in te lassen, rekening houdend met het groot aantal bedrijven dat nog niet is overgeschakeld?

Ziet u een mogelijkheid om overleg te plegen over deze problematiek met de federale minister van landbouw Laruelle en om het probleem ook voor te leggen aan de Europese collega's? We weten ondertussen dat u heel goede Europese contacten hebt, we kijken dus reikhalzend uit naar een oplossing.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, ik heb u over deze problematiek op 16 februari jongstleden een vraag gesteld. Ik heb toen ook gewezen op de zorg voor de landbouwers die niet meer over de financiële mogelijkheden beschikken om de overschakeling te doen. Het gaat om landbouwers die nog niet pensioengerechtigd zijn. Ik heb u gevraagd wat er in het beleid voor deze mensen kan worden gedaan. Een van de mogelijkheden is een systeem van vervroegde uittreding. U hebt me toen geantwoord: "Ik zal uw suggestie mee in overweging nemen, maar misschien kunnen we daar op een ander moment nog eens op terugkomen". Uiteraard vind ik dit daarvoor een geschikt moment.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik heb ook nog enkele vragen over de leghennenproblematiek. Er zijn landbouwers die zich afvragen hoe het zit met de regeling als ze toch stoppen. Die vraag blijkt echter zonet al te zijn gesteld.

Is er in boetes voorzien? Over welke bedragen gaat het, indien dit toch nog een aantal weken zo blijft? Minister-president, indien er bijvoorbeeld geen vergunning is of de vergunning te laat komt, intervenueert u bij Stedenbouw of de andere vergunnende instanties? Zijn er ook problemen ter zake?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, zoals de heer De Meyer heeft aangegeven, is dit geen nieuw probleem. Het is goed dat de vragen van de diverse leden elkaar aanvullen.

Ik ga eerst in op de vragen van de heer Verfaillie. Ik trap een open deur in als ik in herinnering breng dat de Europese richtlijn uit 1999 het houden van kippen in niet-aangepaste kooien verbiedt, en dat vanaf 1 januari 2012. Dat betekent dus dat de sector twaalf jaar heeft gekregen om zich voor te bereiden op de omschakeling. Bovendien stelt de richtlijn dat het bouwen of het eerst in gebruik nemen van niet-aangepaste kooien al sinds 1 januari 2003 verboden is. Dit is dus een Europese verplichting, waaraan ook Vlaanderen wordt geacht zich te houden.

Mijnheer Verfaillie, de door u aangehaalde cijfers komen uit een studie die de sector onlangs heeft gemaakt. Daaruit blijkt inderdaad dat een relatief groot aantal bedrijven de omschakeling nog moet maken. Als we de Europese cijfers bekijken, is de toestand niet minder erg. Naar schatting 45 procent van alle Europese leghennen bevinden zich in de traditionele kooisystemen. Dat is toch een vrij hoog percentage.

De Vlaamse overheid houdt wel al langer dan vandaag rekening met de implementatie van deze Europese regels. We hebben al wat inspanningen gedaan om de pluimveehouders tot omschakeling aan te zetten. Zo beschouwt de Vlaamse overheid het als haar taak de pluimveeproducent te informeren, onder meer over de voor- en nadelen van de diverse systemen. Een belangrijk initiatief daarbij is bijvoorbeeld de brochure 'Huisvesting van leghennen' van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling van het Departement Landbouw en Visserij in samenwerking met het praktijkcentrum pluimveehouderij, die gratis ter beschikking wordt gesteld aan alle pluimveehouders en te downloaden is via de website.

Daarnaast werden in de afgelopen jaren ook twee demoprojecten betoelaagd die problemen behandelen die opnieuw actueel worden bij nieuwe huisvestingssystemen. Er is het demoproject 2006 'Met hygiënemanagement op het leghennenbedrijf naar een veilige eiproductie' en het demoproject 2008 'Impact van worminfecties op de algemene gezondheidsstatus van leghennen in niet-kooisystemen'. Daarnaast werd over de resultaten van de door de Eenheid Dier van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) in samenwerking met de Hogeschool Gent in 2010 afgeronde enquête door de initiatiefnemers gecommuniceerd aan de hand van artikels en voordrachten. Vooral de tevredenheidsscores van de gebruikers en de keuzecriteria bij de omschakeling zijn daarbij relevant.

Bovendien kunnen pluimveehouders die willen omschakelen naar meer diervriendelijke huisvestingssystemen, investeringssteun verkrijgen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF). De steunintensiteit verschilt naargelang het gekozen huisvestingssysteem: 18 procent bij omschakeling naar volière- en grondhuisvesting en 8 procent bij omschakeling naar verrijkte kooien. Ook indien de omschakeling gebeurt ter gelegenheid van de nieuwbouw van een ammoniakemissiearme legkippenstal wordt steun verleend. De steunintensiteit is dan opnieuw 18 procent voor systemen met volière- en grondhuisvesting en 8 procent voor stallen met verrijkte kooisystemen.

Sinds 2007 zijn er 65 dossiers ingediend voor het bouwen of herinrichten van legkippenstallen met voliëre- of grondhuisvesting, voor een totale investering van maar liefst 42.179.930 euro. Tijdens dezelfde periode werden er 9 dossiers ingediend voor de betoelaging van pluimveestallen met verrijkte kooien, voor een totaal investeringsbedrag van 8.739.390 euro. Bovendien werden er in 2011 werden nog 3 dossiers ingediend voor ammoniakemissiearme opfokstallen met verrijkte kooien, voor een investeringsbedrag van 795.000 euro.

Dan kom ik tot de vraag of ik een mogelijkheid zie om een overgangperiode in te lassen, rekening houdend met het grote aantal bedrijven dat nog niet is overgeschakeld. Zoals u weet, heeft de verordening betrekking op het welzijn van leghennen. De bevoegdheid voor het dierenwelzijn berust tot nader nog altijd bij mijn federale collega van Volksgezondheid, minister Onkelinx. Zij zou een actieplan moeten uitwerken, met daarin de modaliteiten om het kooiverbod toe te passen. Ik zal er natuurlijk op toezien dat een dergelijke regeling wordt uitgewerkt. Daarbij moet in eerste instantie rekening worden gehouden met bedrijven die van goede wil zijn als het gaat over het verwezenlijken van de omschakeling naar een alternatief systeem. Ik zal er ook op toezien dat er rekening wordt gehouden met de economische situatie in de sector. Deze twee elementen zijn niet onbelangrijk. Mijnheer De Meyer, u hebt daar nog het element van de stopzetting aan toegevoegd. U weet dat ik heel voorzichtig ben ter zake. Ik vind immers dat de sector eerst zelf alle inspanningen moet doen. Ik ga ervan uit dat de sector in zichzelf gelooft als het gaat over die inspanningen. Het is niet mijn intentie om die sector af te bouwen, integendeel.

Er is natuurlijk overleg geweest met alle federaal bevoegde ministers. Ik zal niet nalaten om mijn Europese collega's daarover aan te spreken, want op het Europese niveau is een groot aandeel – 45 procent – nog niet omgeschakeld. Het probleem stelt zich niet enkel hier, maar ook in andere landen. Nochtans had men gedurende twaalf jaar de tijd om dat te doen. Op basis van deze elementen ga ik graag op uw suggestie in en zal ik dit probleem op een volgende bijeenkomst bij mijn collega's aankaarten.

De heer Jan Verfaillie: Ik dank u voor het antwoord. Twaalf jaar is inderdaad een lange periode. Maar u zegt het ook: tot vandaag voldoet 45 procent niet. Enerzijds is er de Europese richtlijn, anderzijds is er de toestand op het terrein. Ik wil me voorzichtig uitdrukken: wij moeten vermijden dat andere landen creatieve oplossingen uitwerken, terwijl wij volgens de regels werken. Dat zou er immers toe leiden dat wij een concurrentieel nadeel oplopen. Ik wik mijn woorden: wij moeten ervoor zorgen dat dit probleem goed wordt opgevolgd.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister, collega's, dit is een interessante discussie. Ik verneem hier dat 45 procent nog niet is omgeschakeld. Volgens mijn informatie zou Duitsland op dat vlak al verder staan. Klopt dat? Hebben zij een andere aanpak waardoor de omschakeling sneller gebeurt?

De heer Jos De Meyer: Minister-president, ik heb de nuances in uw antwoord duidelijk begrepen. Ik begrijp ook dat u vandaag geen ander antwoord kunt geven. Ik begrijp ook dat mijn bijkomende vraag of suggestie in verband met de vervroegde uittredingsregeling niet in dovemansoren valt, maar dat ze slechts kan worden behandeld op een geschikter moment. Is dat een juiste interpretatie?

Minister-president Kris Peeters: Ik zal eens nakijken of ik u de cijfers per land kan bezorgen, zodat we weten waar die 45 procent gevallen zich voordoen. Zodra ik die informatie heb, zal ik ze aan het antwoord laten toevoegen. Ik denk inderdaad dat Duitsland iets verder staat, al blijf ik voorzichtig in mijn uitspraken. Dat heeft ook te maken met de druk vanwege de distributiesector, met grootwarenhuizen die slechts een bepaald soort eieren aanvaarden. Het heeft misschien ook te maken met de hogere leeftijd van de landbouwers in de sector. Ik vermoed dat er een aantal zijn die beslissen om die omschakeling niet meer te

doen en vinden dat 1 januari 2012 misschien wel een goed moment is om te stoppen. De leeftijds piramide speelt dus mee.

Ik denk niet dat Duitsland een totaal ander beleid heeft gevoerd. Het VLIF ondersteunt mensen die omschakelen. Maar ik zal u de informatie bezorgen. Het zal wellicht ook niet de laatste keer zijn dat we over dit probleem spreken.

Ik wil nog wel meegeven dat we in het verleden dit probleem op Europees niveau al hebben aangekaart. Toen kon er geen consensus of een akkoord worden bereikt om de ingangsdatum van 1 januari 2012 te veranderen, omdat men een lange periode had gekregen om zich aan te passen.

Tot slot kan ik stellen dat u mij goed hebt begrepen, mijnheer De Meyer.

De heer Jan Verfaillie: Ik dank u voor het antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de melkveehouderij - 2294 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister-president, collega's, zowel het aantal melkveebedrijven als het aantal melkkoeien is gedaald. Wie overbleef, werd groter en productiever.

Er staan de melkveehouderij in Vlaanderen in de nabije toekomst heel wat veranderingen en uitdagingen te wachten. Met deze woorden trap ik wellicht een open deur in. In 2015 vervalt het Europees systeem van melkquota per deelstaat, zoals we het sinds 1984 kennen. Vanaf dan wordt er onbelemmerd en onbeschermd voor de wereldmarktprijs gemolken.

Met het verdwijnen van de melkquota in 2015 zal de hele sector nog meer met het spel van vraag en aanbod worden geconfronteerd. Zo zal de onzekerheid die de schommelende melkprijzen veroorzaken ongetwijfeld toenemen. Ook andere mechanismen die de markt moeten beschermen, zoals invoerheffingen en exportrechten, worden afgebouwd. De vraag is dan wel hoe de Vlaamse melkveehouderij op die vrije markt kan standhouden. Het zal hierbij belangrijk zijn om niet op korte termijn te denken, maar om met voldoende visie vooruit te kijken om vandaag en morgen marktgericht en ecologisch te overleven.

Naast een vooruitziende aanpak zal de melkveehouder zich moeten klaarstormen voor de internationale markt. Verschillende productiemethoden leiden tot verschillende expertises en zo kan men van elkaar leren. Het moet wel worden gezegd dat de Vlaamse of Belgische melkveehouderij toch erg vooruitstrevend is en al bezig is met die omschakeling.

Minister-president, welke initiatieven werden al genomen in de richting van de afschaffing van de melkquota in 2015? Welke initiatieven zult u nemen zodat de Vlaamse melkveehouderij kan standhouden op de vrije markt? Ziet u een mogelijkheid om een voorlichtingscampagne te starten rond de afschaffing van de melkquota per deelstaat? Ziet u een mogelijkheid om contacten te leggen met het buitenland om informatieoverdracht rond de veehouderij mogelijk te maken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Verfaillie, ik zal uw eerste en tweede vraag samen behandelen. U weet dat de beslissing om het melkquotum na april 2015 niet langer aan te houden een Europese beslissing is. Vandaar dat het belangrijk is dat ook vanuit dat niveau

initiatieven genomen worden om de toekomst van de melkveehouderij te verzekeren op het moment dat de productiebeperkingen vervallen.

Naar aanleiding van de crisis in de melksector heeft de toenmalige EU-commissaris voor Landbouw beslist een, zoals men dat mooi zegt, ‘Groep op Hoog Niveau’ op te richten. Deze groep, die bestond uit vertegenwoordigers van de Commissie en van de lidstaten, heeft van de Commissie als taak gekregen de middellange- en langetermijnperspectieven van de melksector te onderzoeken, in het licht van de geleidelijke afschaffing van de melkquota die in april 2015 definitief zal worden doorgevoerd. Het resultaat hiervan was dat de Commissie in december van vorig jaar een zuivelpakket heeft uitgewerkt met als strategie de melkveehouders kansen te bieden in de huidige en veranderende marktomstandigheden.

In dit pakket werden er vier grote thema’s naar voren geschoven: het verstevigen van de onderhandelingsmacht van de producenten; het ondersteunen van interbrancheorganisaties; het stimuleren van contractuele betrekkingen; het bevorderen van de transparantie. Momenteel zit dit voorstel van de Commissie in de medebeslissingsprocedure.

Mijn administratie is heel nauw betrokken bij de uitwerking van dit zuivelpakket en tracht in samenspraak met de sector het pakket te vertalen naar de Vlaamse context. Ik ben gelukkig dat er ook binnen de sector vrij intens overleg is. Dat heeft alvast geleid tot een gedragscode die melkerijen en landbouworganisaties ondertekend hebben en die betrekking heeft op melkaanvoer en -afzet, op minimale opzegtermijnen, op de communicatie met betrekking tot uitbetaalde prijzen en aangerekende kosten. Daarnaast is er ook continu overleg met de sector om de nieuwe marktsituatie in 2015 zo goed mogelijk voor te bereiden. Zo zal onder meer de Vlaamse wetgeving verder worden vereenvoudigd.

Het is al langer duidelijk dat de melkquota afgeschaft zal worden, en de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling (ADLO) van het Departement Landbouw en Visserij organiseert reeds verschillende jaren studienamiddagen. In de vorige jaren werden thema’s behandeld zoals het beheer van de kosten en kansen voor de melkveehouderij. Dit jaar organiseert ADLO in samenwerking met de sector een viertal studiedagen waar specifiek ingespeeld wordt op de schommelende melkprijzen. Tijdens deze studiedagen worden verschillende toekomstscenario’s voor melkveebedrijven toegelicht, zijnde: groeien, verbreden, verdiepen en stopzetten.

Naarmate de uitwerking van het zuivelpakket en de toekomst van het gemeenschappelijk landbouwbeleid meer vorm krijgt, zal de vraag naar informatie en voorlichting blijven toenemen. Daarom zullen de voorlichters deze ontwikkelingen op de voet volgen en zo nodig op bepaalde thema’s inspelen en bijkomende acties ondernemen.

Traditioneel houdt ons land goede contacten met de ons omringende landen en met betrekking tot de melkveehouderij is dat voornamelijk Nederland. Zowel vanuit het onderzoek – Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) – als vanuit de voorlichting is er dan ook geregeld contact met Nederlandse collega’s.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het klopt dat de administratie al geruime tijd bezig is met voorlichtingscampagnes. Het is natuurlijk wel zo dat, hoe dichter we bij die datum komen, hoe meer vragen er ongetwijfeld zullen zijn, hoe meer vragen voor inlichtingsvergaderingen er zullen komen enzovoort. Het verheugt me dat u dat opvolgt en dat u in de toekomst initiatieven zult blijven nemen om de sector te informeren en, waar nodig, met hulp en daad bij te staan.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik kan u de gegevens over de melkaanvoer per lidstaat in 1000 ton geven. Daaruit blijkt dat we het met plus 8,4 procent vrij behoorlijk doen in Vlaanderen. Dat betekent dat het stapsgewijs vrijmaken van deze markt ook voor Vlaanderen

niet alleen een uitdaging is, maar dat die uitdaging op een goede manier wordt ingevuld. Dat houdt in dat we een stijgende melkaanvoer kunnen realiseren in Vlaanderen.

De voorzitter: De kopie zal u bezorgd worden tijdens deze vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Patricia De Waele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het respecteren van de politieke neutraliteit bij organisaties die met overheidsgeld gefinancierd worden - 2372 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Op de homepage van de website van het Vlaams Infocentrum Land- en Tuinbouw (VILT) stond er een verwijzing naar CD&V naar aanleiding van een reportage die uitgevoerd werd door het VILT. Dergelijke reportages blijven geruime tijd op de frontpage staan van het VILT. Daarnaast staat er al lange tijd een foto van de minister-president op een strategische plaats op de homepage van de VILT-website.

Minister-president, ik heb niets tegen u persoonlijk, u bent fotogeniek, dat weet u. Maar als ik daar anonieme meldingen over krijg, verscherpt mijn aandacht enigszins. Anonieme brieven zijn ons allen niet vreemd. Dat wil toch zeggen dat deze manier van werken niet echt gewaardeerd wordt.

Door lange tijd een politieke partij in de kijker te plaatsen op de homepage van zijn site, wordt de politieke neutraliteit van het VILT geschonden: het VILT wordt immers grotendeels gefinancierd met publieke middelen.

Minister-president, hoe wordt de partijneutrale houding en werking van het VILT gewaarborgd, aangezien het VILT grotendeels gefinancierd wordt door overheidsgeld? Wie zetelt er in de raad van bestuur van het VILT? Sinds wanneer staat uw foto al op de website? Bent u van plan om het VILT te wijzen op het belang van een partijneutrale houding?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, iedereen verwacht ongetwijfeld dat ik mevrouw De Waele gelijk ga geven en er zelfs nog een schepje bovenop zal doen. Maar ik ga dat niet doen.

Ik vind wel dat uw foto, minister-president, eens vervangen mag worden door een meer recent exemplaar. U staat daar als minister van Landbouw natuurlijk, en niet als CD&V'er. In de tijd van Yves Leterme was dat ook zo. Ik begrijp dat wel ergens.

Ik wil mevrouw De Waele een beetje tegenspreken. Ik bekijk de webstek van het VILT regelmatig. Ik heb al een paar keren gemerkt dat er persberichten van CD&V worden overgenomen. Iedereen heeft het recht om persberichten naar het VILT te sturen. Ik heb al een paar keer gereageerd op de webstek en aan de verantwoordelijke gemaaild dat ik dit of dat niet correct vond. Een kwartier later werden de gegevens al aangepast.

Vorige week nog heb ik contact opgenomen naar aanleiding van het persbericht over het stemgedrag van het Vlaams Belang bij de resolutie over de genetisch gemanipuleerde organismen (ggo's). Een neutrale waarnemer zou kunnen denken dat wij tegen de resolutie gestemd hebben omdat ik mij onthouden heb. Dat was helemaal het geval niet. Ik heb dat laten weten en dat werd direct aangepast. Zo ken ik nog voorbeelden. Ik heb de indruk dat elke partij een persbericht kan sturen en dat het VILT dat overneemt. Dat is dan niet helemaal

dezelfde tekst, maar de essentie blijft overeind. De verwijzing naar de CD&V-webstek heb ik niet opgemerkt. De aanleiding daarvoor ken ik niet.

Mijnheer Callens, als wij in verkiezingsperiodes debatten voerden, werden die toch ruim weergegeven op de webstek? Het is misschien inderdaad de foto die op de mensen hun zenuwen werkt. In het algemeen kan ik mevrouw De Waele hierin niet volgen.

De heer Jos De Meyer: Ik sluit me voor 100 procent aan bij de zeer positieve reactie van de heer Sintobin. Alle fracties die in de commissie Landbouw het woord nemen over gelijk welk zinvol onderwerp, worden vermeld op de website van het VILT, met vermelding van hun partij. Natuurlijk moet een commissielid daarvoor inhoudelijk deelnemen aan de debatten. Alle collega's die hier aanwezig zijn en regelmatig met vragen, interpellaties of iets anders initiatief nemen, worden effectief vermeld. Ook hun partij wordt vermeld, behoren tot de oppositie of de meerderheid speelt daarbij geen rol. (*Opmerkingen van de heer Karlos Callens*)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Ik ben een beetje teleurgesteld in uw vraag, mevrouw De Waele. Het siert de minister-president dat hij zijn beste beetje voorzet voor de land- en tuinbouw in Vlaanderen. Het is ooit anders geweest. Ik herinner me de tijd van de paars-groene regering. Een aantal ministers wou toen geen foto hebben op die website. Ze waren eigenlijk een beetje beschaamd over de titel 'minister van Landbouw'.

We moeten eerlijk zijn ten opzichte van elkaar. De minister-president is bevoegd voor Landbouw. Hij is het uithangbord van de land- en tuinbouw. We mogen en moeten daar fier op zijn. Kris Peeters is nu toevallig iemand van CD&V, maar als iemand van een andere partij er met evenveel inzet en enthousiasme tegenaan zou gaan, dan zou die persoon met evenveel genoegen met een foto op de webstek mogen staan. Dat is geen probleem. U bent zeer welkom in deze commissie om in de toekomst mee te helpen nadenken en deel te nemen aan de inhoudelijke debatten zodat uw naam meermaals vermeld wordt op de website.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, dank voor de positieve reacties over het VILT. Er is inderdaad een tijd geweest dat zelfs de subsidies voor het VILT werden gehalveerd, door voorgangers. Dat is nu anders.

Er is een redactiestatuut waar de journalisten die werken bij VILT zich aan moeten houden. Ik zal u dat bezorgen. Ik citeer daaruit: "Hij of zij vermijdt elke schijn van partijdigheid tegenover commerciële, politieke, syndicale belangen, zowel particuliere als groepsbelangen. Dit veronderstelt een grondhouding van een permanent streven naar de grootst mogelijke graad van objectiviteit." Er zijn nog andere clausules opgenomen, zoals: "De journalist moet in alle vrijheid en onafhankelijkheid informatie kunnen verzamelen, selecteren, verwerken en duiden. De bestuursleden van de VILT-organisatie verbinden zich ertoe niet in te grijpen op het redactionele beleid en onthouden zich van elke directe of indirecte druk op de redactie met het oog op beïnvloeding van het redactionele werk en helpen ook eventuele externe druk te kanaliseren."

Dat redactiestatuut bevat bijvoorbeeld ook klachten. Mijnheer Sintobin, als men zich tot het VILT richt, houdt men daar vrij goed rekening mee.

De raad van bestuur bestaat uit de Vlaamse overheid, de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen, de Boerenbond, het Algemeen Boerensyndicaat, BEMEF, Fedagrim, Cera, KBC en het Landbouwkrediet.

Wat mijn foto betreft, is het zo dat het niet enkel een foto is. Als ik als minister van Landbouw de behoefte zou voelen om daar mijn foto te plaatsen, zou dat in de richting gaan van enige ijdelheid. Maar ook hier, voorzitter, hebben we gediscussieerd over het toekomstige Europese landbouwbeleid. Ik heb toen gezegd dat ik met de sector volop

inspanningen zou doen om dat debat te animeren en iedereen daartoe zou uitnodigen. In dat kader staat mijn foto daar. Het is niet enkel als minister van Landbouw, maar het is duidelijk gelinkt aan het debat over het Europese landbouwbeleid in de toekomst. Dat belangrijke debat is gestart in 2009. Ik geef daar ook mijn visie.

Wie zich daaraan stoort, zou zich beter mengen in het debat en daarop reageren, dan wel zich met zulke zaken bezig te houden. In alle rust wil ik antwoorden dat dit het kader is. Ik verwijs naar dat redactiestatuut en de positieve reacties vanuit meerderheid en oppositie. Ik zie geen probleem.

Er wordt verwezen naar CD&V omdat mevrouw Rombouts een initiatief heeft genomen, waarop heel wat landbouwers aanwezig waren, om te discussiëren over ruimtelijke ordening enzovoort. Als u, mevrouw De Waele of mijnheer Sintobin, zo'n debat organiseert, zal het VILT daar ook melding van maken. Als ze dat zouden weigeren, moet u mij dat zeker laten weten, maar ik denk niet dat dat het geval zal zijn. U kunt andere partijen van welke aard dan ook niet verwijten dat ze initiatieven nemen en debatten houden die zo interessant zijn dat ze op de website van het VILT worden opgenomen. Ik zou het meer als een uitdaging zien voor uzelf en uw partij om zulke dingen ook te organiseren, dan komt u ook op de website van het VILT, al of niet met foto.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik ben blij dat ik na een serieuze inleiding van verschillende collega's uiteindelijk de minister-president heb gehoord. Sommige collega's nemen het verkeerd op. Mijnheer Verfaillie, de vraag naar een partijneutrale houding is niet onterecht of onlogisch. Daar staat nu een foto op van de minister-president, samen met een CD&V-reclame. Dat roept misschien wel wat vragen op.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw De Waele, nu moet ik toch even onderbreken. Wat bedoelt u met CD&V-reclame? Volgens mij stond er enkel tussen haakjes CD&V. Als de heer Callens wordt vermeld, de heer Demesmaeker, mevrouw Eerlingen, de heer Sintobin of gelijk wie, wordt de partij ook vermeld.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, ik stel mijn vraag op basis van een anonieme brief, zoals ik in mijn inleiding gezegd heb. Het is een schrijver die daarover blijkbaar zijn ongenoegen heeft geuit. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

Mijnheer Verfaillie, mag ik eens uitspreken. Het debat wordt een hele andere kant uit getrokken, misschien opzettelijk, maar ik wil dit toch even duiden. Ik ben op een anonieme wijze aangeschreven. Normaal gezien ga ik daar niet te diep op in. Maar ik vond dat de brief redelijk pertinent geschreven is. Dan heb je als parlementslid, zeker in de oppositie, de plicht om dat te onderzoeken. Op de homepage staat er naast een foto van de minister-president – daar heb ik niets op tegen, dat heb ik er onmiddellijk bij gezegd – tegelijk een verwijzing naar initiatieven van CD&V. Dan stel ik een vraag naar de partijneutrale houding daarvan. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

Ik ben aan het woord, mijnheer Verfaillie. Mijn vraag gaat niet over het feit of LDD, Open Vld of een andere partij daarop moet staan. Mijn vraag gaat over hoe de partijneutrale houding gewaarborgd kan blijven.

Ik heb van de minister-president een perfect antwoord gekregen en ik heb ook een antwoord gekregen van de heer Sintobin. Het zijn antwoorden die inhoudelijk gegeven worden, maar u probeert aan de discussie een andere wending te geven en u geeft geen inhoudelijk antwoord.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer Verfaillie, op dat laatste punt wil ik toch even heel kort terugkomen. U spreekt over de “goede ministers” en u weet dat ik de minister-president effectief als een goede minister van Landbouw aanduid en dat ik nog nooit een negatief woord over zijn beleid heb gezegd.

U spreekt ook over “andere partijen”. Onze partij voelt zich een beetje geïsoleerd. Ik kan u wel vertellen, en iedereen is het daarover met me eens, dat onze Open Vld-minister Jaak Gabriels indertijd door de landbouwers op handen werd gedragen. Ik wil dit benadrukken en u erop wijzen dat u niet alle ministers over dezelfde kam mag scheren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■